

Rozważania Biblijne – 11 czerwca 2023

*JA JESTEM CHLEBEM ŻYWYM,
KTÓRY ZSTĄPIŁ Z NIEBA.
JEŚLI KTO SPOŻYWA TEN CHLEB,
BĘDZIE ŻYŁ NA WIEKI.*

Ewangelia wg św. Jana 6, 51

Pierwsze czytanie - z księgi Powtorzonego Prawa 8, 2-16

Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię prowadził Pan, Bóg twój, przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię utrafić, wypróbować i poznać, co jest w twym sercu; czy strzeżesz Jego nakazu, czy też nie. Utrafił cię, dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie, bo chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale człowiek żyje wszystkim, co pochodzi z ust Pana. Nie zniszczyło się na tobie twoje odzienie ani twoja noga nie opuchła przez te czterdzieści lat. Uznaj w sercu, że jak wychowuje człowiek swego syna, tak Pan, Bóg twój, wychowuje ciebie. Strzeż więc nakazów Pana, Boga twego, chodząc Jego drogami, by żyć w bojaźni przed Nim. Albowiem Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi pięknej, ziemi obfitującej w potoki, źródła i strumienie, które tryskają w dolinie oraz na górze - do ziemi pszenicy, jęczmienia, winorośli, drzewa figowego i granatowego - do ziemi oliwek, oliwy i miodu - do ziemi, gdzie nie odczuwając niedostatku, nasycisz się chlebem, gdzie ci niczego nie zabraknie - do ziemi, której kamienie zawierają żelazo, a z jej gór wydobywa się miedź. Najesz się, nasycisz i będziesz błogosławił Pana, Boga twego, za piękną ziemię, którą ci dał. Strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, Bogu twoim, lekceważąc przestrzeganie Jego nakazów, poleceń i praw, które ja ci dzisiaj daję. A gdy się najesz i nasycisz, zbudujesz sobie piękne domy i w nich zamieszkasz; gdy ci się rozmnoży bydło i owce, obfitować będziesz w srebro i złoto, i gdy wzrosną twe dobra - niech się twe serce nie unosi pychą, nie zapominaj o Panu, Bogu twoim, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. On cię prowadził przez pustynię wielką i straszną, pełną węży jadowitych i skorpionów, przez ziemię suchą, bez wody, On cię wyprowadził

wodę ze skały najtwardszej. On żywił cię na pustyni manną, której nie znali twoi przodkowie, chcąc cię utraścić i wypróbować, aby ci w przyszłości wyświadczyć dobro.

« Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię prowadził Pan, Bóg twój, przez te czterdzieści lat na pustyni »

« dał ci odczuć głód, żywił cię manną, której nie znałeś ani ty, ani twoi przodkowie »

« Nie zapominaj o Panu, Bogu twoim, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli. On cię prowadził przez pustynię wielką i straszną, pełną węzów jadowitych i skorpionów, przez ziemię suchą, bez wody, On ci wyprowadził wodę ze skały najtwardszej. »

- Autor księgi Powtorzonego Prawa wspomina ucieczkę narodu wybranego z Egiptu i jego długą drogę przez pustynie. Píše to podkreślając, jak bardzo Bóg troszczył się o nich w czasie tak ciężkich doświadczeń, jak głód i pragnienie.

« Pamiętaj na wszystkie drogi, którymi cię prowadził Pan, Bóg twój, przez te czterdzieści lat na pustyni, aby cię utraścić, wypróbować i poznać, co jest w twym sercu; czy strzeżesz Jego nakazu, czy też nie. »

- Wszystkie trudności, jakie przeżywał naród wybrany na pustyni, przedstawione są tu jako forma nauki życia w obecności Boga, w Przymierzu z Nim. Za każdym razem, gdy byli u kresu sił, przychodził im z pomocą. A każda z Jego interwencji była cudem (manna, woda wytryskająca ze skały....).
- Cała droga przez pustynie była szkoła, w której Pedagogiem był sam Bóg.

* **« Uznaj w sercu, że jak wychowuje człowiek swego syna, tak Pan, Bóg twój, wychowuje ciebie. Strzeż więc nakazów Pana, Boga twego, chodząc Jego drogami, by żyć w bojaźni przed Nim. » (Pwt 8,6-7)**

* **« Widziałeś też i na pustyni: Pan niósł cię, jak niesie ojciec swego syna, całą drogę, którą szliście, aż dotarliście do tego miejsca. » (Pwt 1,31)**

« Chciał ci dać poznać, że nie samym tylko chlebem żyje człowiek, ale wszystkim, co pochodzi z ust Pana. »

- Bóg pragnie, by człowiek był wolny i szczęśliwy, nie czyni go swym niewolnikiem. Pragnie tylko by zrozumiał, że to « uzależnienie » od Niego chroni człowieka przed każdą formą zniewolenia.

« Strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, Bogu twoim, lekceważąc przestrzeżenie Jego nakazów, poleceń i praw, które ja ci dzisiaj daję. »

- Czytany dziś fragment pochodzi z czasów, gdy naród wybrany zamieszkał już w ziemi Kanaan. Zapomniał o trudnościach życia na pustyni. Jednak żyjąc w wolności,

nieustannie doświadczają konfrontacji z Kananejczykami i pokusami idolatri. To dlatego autor przypomina, że jedyną « szczepionką » przeciw idolatrii jest życie w bliskości z Bogiem i przestrzeganie Jego przykazań.

« Bóg twój, prowadził cię drogami pustyni, aby cię utrafić, wypróbować i poznać, co jest w twym sercu; czy strzeżesz Jego nakazu, czy też nie. »

- Za każdym razem, gdy człowiek uznaje swoją słabość i ubóstwo, jego serce otwiera się i Bóg może wypełnić je swoją łaską. I wtedy, gdy wydaje się nam, że nie mamy już siły, Bóg wspiera nas swoją siłą.

PSALM 147, 12-15; 19-20

*Chwal, Jerozolimo, Pana,
chwal Boga twego, Syjonie!
Umacnia bowiem zawory bram twoich
i błogosławi synom twoim w tobie.*

*Zapewnia pokój twoim granicom,
nasyca ciebie najlepszą pszenicą.*

*Na ziemię zsyła swoje orędzie,
mknie chyżo Jego słowo.*

*Obwieścił swoje słowa Jakubowi,
Izraelowi ustawy swe i wyroki.
Żadnemu narodowi tak nie uczynił:
o swoich wyrokach ich nie pouczył.*

“Chwal, Jerozolimo, Pana, chwal Boga twego, Syjonie!”

- Chodzi tu o narod wybrany, a dokładnie o mieszkańców Jerozolimy i Syjonu.

“Umacnia bowiem zawory bram twoich. (...) Zapewnia pokój twoim granicom,”

- Spiewany dziś psalm, został napisany pod koniec szóstego wieku przed naszą erą, a więc po powrocie z niewoli babilońskiej. Bóg pomaga odbudować nie tylko Świątynię ale też cały naród, który zaczyna nowe życie: w pokoju i bezpieczeństwie.
 - *” Pan buduje Jerozolimę, gromadzi rozproszonych z Izraela; On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany. » (Ps 147, 2-3)*

«nasyca ciebie najlepszą pszenicą»

- W niewoli, naród wybrany karmił się “gorzkim chlebem”, a po powrocie do Ojczyzny może nasycić się “chlebem obfitości”, powstałym z najlepszej jakości pszenicy.

“Żadnemu narodowi tak nie uczynił: o swoich wyrokach ich nie pouczył.”

- Słowa te mówią o przywileju powołania narodu wybranego.
 - *« Ty bowiem jesteś narodem poświęconym Panu, Bogu twojemu. Ciebie wybrał Pan, Bóg twój, byś spośród wszystkich narodów, które są na powierzchni ziemi, był ludem będącym Jego szczególną własnością. » (Pwt 7,6)*
 - *« Tylko do twoich przodków skłonił się Pan, miłując ich; po nich spośród wszystkich narodów wybrał ich potomstwo, czyli was, jak jest dzisiaj. » (Pwt 10,15)*

- *« Zapytaj no dawnych czasów, które były przed tobą, zaczynając od dnia, w którym Bóg stworzył człowieka na ziemi, [zapytaj] od jednego krańca niebios do drugiego, czy nastąpiło tak wielkie wydarzenie jak to lub czy słyszano od czymś podobnym? Czy słyszał jakiś naród głos Boży z ognia, jak ty słyszałeś, i pozostał żywy? Czy usiłował Bóg przyjść i wybrać sobie jeden naród spośród innych narodów przez doświadczenia, znaki, cuda i wojny, ręką mocną i wyciągniętym ramieniem, dziełami przerażającymi, jak to wszystko, co tobie uczynił Pan, Bóg twój, w Egipcie na twoich oczach? **Widziałeś to wszystko, byś poznał, że Pan jest Bogiem, a poza Nim nie ma innego. Z niebios pozwolił ci słyszeć swój głos, aby cię pouczyć. Na ziemi dał ci zobaczyć swój ogień ogromny i słyszeć swoje słowa spośród ognia.** » (Pwt 4, 32-36)*

- Boże powołanie jest historia Miłości, której nie da się wytłumaczyć czy zrozumieć.

- *« Ponieważ umiłował twych przodków, wybrał po nich ich potomstwo i wyprowadził cię z Egiptu sam ogromną swoją potęgą. » (Pwt 4,37)*
- *« Pan wybrał was i znalazł upodobanie w was nie dlatego, że liczebnie przewyższacie wszystkie narody, **gdyż ze wszystkich narodów jesteście najmniejszym, lecz ponieważ Pan was umiłował** » (Pwt 4,7)*

Narod wybrany, na początku swego powołania akceptował to, że inne narody miały swych bożków. Jednak on sam modlił się i składał ofiary Bogu z Syjonu, który uwolnił go z niewoli egipskiej. Dopiero w czasie niewoli babilońskiej zrozumiał, że Bog, z Którym zawarł Przymierze, jest Bogiem Jedynym, zatem jest też Bogiem innych narodów.

** «Ty zaś, Izraelu, mój sługo, Jakubie, którego wybrałem sobie, potomstwo Abrahama, mego przyjaciela! Ty, którego pochwyłem na krańcach ziemi, powołałem cię z jej stron najdalszych i rzekłem ci: «Sługą moim jesteś, wybrałem cię, a nie odrzuciłem». Nie lękaj się, bo Ja jestem z tobą; nie trwóż się, bom Ja twoim Bogiem. Umacniam cię, jeszcze i wspomagam, podtrzymuję cię moją prawicą sprawiedliwą. » (Iz 41, 8-10)*

- Odtąd narod wybrany wie, że jego powołaniem jest służenie innym narodom i dawanie im świadectwa o Bogu :

«To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi» (Iz 49,6)

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu
- ks. Ryszard Górski
- 📍 Parafia Notre Dame de Lourdes

9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg

☎ +33 3 88 32 31 60